

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 226. Non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 225. Iesus autem dicebat: Pater dimitte illis non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

Incipit hic Christus breui moriturus condere testamentum, & ultimam suam declarare voluntatem, & primo omnium elevat mentem ad Deum Patrem suum, ad nostram doctrinam. & ait Pater, quo facilius eum fleat ad misericordiam, quasi diceret; memento te esse Patrem, non meum tantum naturalem sed & omnium creaturarum, maxime rationabilium, etiam peccatorum, secundum naturam eorum, monstra nunc te illis non Dominum, non Deum, non iudicem, sed esse patrem, siquidem ad tanta scelera inimicorum meorum condemnanda paterna benignitate opus est mihi. Filio ergo tuo dona offensas omnium in te commissas, non potes hoc negare tali filio, in talibus circumstantiis oranti.

O Domine, ista oratio tua, ad patrem ex cruce transmissa, est valde brevis sermonis contextu, sed valde turgens sensibus & affectibus præclaris. Ego similem in tanta brevitate non vidi, nec audivi ante te esse usurpatam. Non miror igitur tibi totum genus humanum, & Dominium omnium in cælo & terra, esse donatum à Patre, qui tam admirabili eloquentia apud Patrem perorasti. Meruit Herodiadis filia saltando concinne dimidium regni, meruerunt alii alia munera & præmia pro suis quibusdam dictis, uti Virgilius & factis, uti Heroes statuas quasdam honorarias, sed tua oratio omnium verborum inventionem, & consequenter etiam merito longe exsuperavit.

§. 226. Non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

Si enim scivissent Iudæi Iesum esse Regem gloriæ, Christum non crucifixissent, si & peccatores nosset, quis essent, quam offenderent, utique non ita libere peccarent, si majestatem ejus & potentiam, si gravitatem & enormitatem considerarent; si animæ beatitudinem, quam perdunt, si inferni tormenta, quæ merentur, si strictum iudicium, quod effugere non possunt; si terribiliam terribilissimam mortem corde & animo perciperent, crediderim potius omnia tormenta mundi, contumelias & terrores parati essent sufferre, quam Deum, vel levissime offendere. Sed si modo, uti tunc crucifixores, nesciunt quid faciant, quomodo peccant cum peccatum omne supponunt libertatem arbitrii, & libertas requirat advertentiam ad malitiam vel bonitatem sui actus, relinquentem ipsum in potestate ad utrumque? dico, quod & sciebant scientia sufficiente ad peccandum necessaria, & nesciebant, tantâ scientia carentes, quanta opus est, ut pie ab animo benevolo excusati non possint. Hanc nescientiam eorum attendebat misericors Dominus non istam, proverbium est:

V8

Ve ferias. stipes quilibet aptus erit. Ita, vt pie excuses facile, si velis, prætextum reperies, amor enim aperit, odium aperit mala.

Quanta est in Christo caritas! quid non ex eo cogitauit? non attendebat ille, quod Iudæi toties audiissent & vidissent oculis se esse filium Dei: sed quod ad crimen augendum accusator adduxisset, id ad imminuendum Christus adduxit, imitare hoc, qui cupis esse beatus, cum Christo. *Fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est.*

§ 217. *Diuidentes vero vestimenta eius, v. 34.*

Ante faciem Crucifixi Iesu, in conspectu piæ matris, quæ libenter magno ea emisset, diuidunt vestimenta Iesu Carnifices, quæ pia mater forte fecerat ipsa & ei aptauerat, quæque sanguine ipsius Domini hinc inde, vt gemmis erant quasi interlinctæ Creuit etiam ex ista parte afflictio Christi, quod in manus talium hominum sanctissima illa ornamenta deuenirent, non honesta largitione, sed forte ac fortasse primo disceptarunt de partitione, demum cum partes æquabiles ex toto apparatu fieri non possent, & ad contentionem vergeret disceptatio, sortes adhiberi visum fuit,

Ecce anima mea quam sollicitè crucifixores tractant de vestimento crucifixi, ille etiam meliora multo parauerat eis, corpus nimirum suum dare in Sacramento gratiam in spiritu, &c hæc non attenduntur, vti pannorum assumente quaruntur. Sic fiet etiam cum tuis rebus, quando morieris hæredes tui valde anxij erunt de pannis & supelletilibus & nummis, de alijs nihil. Vix oculos claudes in morte, cum ad clauces, & cistas peruolabunt &c.

§. 228. *Miserunt sortes. v. 34.*

Quanam illa pauperis Christi fuerint vestimenta, tot numero, & pretio tanto, vt & ea amauerint milites, & super amatis artes potuerint iacere, ad S. Marcum dixi fuisse nimirum Albam donatam ab Heroode, purpuream, chlamydem à Pilati domo, & talia præter pallium & tunicam & sudariolum seu mappam & similia necessaria, quæ ipsemet ex horto ad domos Iudicum suorum attulerat, neque enim sordidam pauperatam Christus coluit, sed honestam aptam fini suo, gloriæ Dei, zelo animatum, exemplo futuri sæculi. Adde, non carere mysterio, quod vt Caiphas sua dirupit vestimenta, tunica vero Christi seruata fuerit integra: iste enim fuit Iudæorum Pontifex, cuius sacerdotium protinus erat scindendum, & in